

Jeroen Smit,
publicist, presentator en trainer

Advocaat en journalist; wat lijken ze toch ontzettend veel op elkaar. Allebei gepassioneerde dienstverleners, allebei vakmensen in dienst van iets groots en meeslepends. Altijd aan het werk, want dat werk is nooit af. Dat kan ook niet als je verdediger van de rechten van een mens bent of waakhond van de democratie. Werkend tussen recht en onrecht moeten constant stenen worden gelicht, om vervolgens de juiste woorden en zinnen te vinden die de boodschap overtuigend communiceren. De één richt zich op de rechter in toga, de ander op de talloze rechters achter krant, of voor radio en beeldscherm. Ze lijken op elkaar en toch verstaan ze elkaar slecht. Dat is mij weer eens duidelijk geworden tijdens het Ahold-proces. Twintig lange dagen

Ahold-proces: zwartjurken verstrikt in een hype

zaten we met z'n allen in de Van Namenzaal op de Amsterdamse rechtbank. Tientallen pauzes haalden we dezelfde broodjes en koffie in de hal en werden er talloze pogingen ondernomen om in gesprek te komen. Het lukte maar mondjesmaat. Want het wantrouwen zit diep. Bij de 'zwartjurken' (een typering van voormalig Ahold-ceo Cees van der Hoeven) overheerste de gedachte dat journalisten gevaarlijk zijn en dat je maar beter je mond kan houden. En zo wordt praten met journalisten inderdaad gevaarlijk, want wantrouwen werkt niet. Jammer is dat, en helemaal niet nodig.

Advocaten klagen graag en veel over journalisten. In de Ahold-kwestie kreeg het afgeven op de media zelfs een hoofdrol. In pleidooien stelden de raadslieden keer op keer dat de media het niet hadden begrepen. Dat ze een hype hadden gecreëerd, met vreselijke gevolgen voor hun cliënten.

Mr. Ed van Liere (Simmons en Simmons), de verdediger van ex Ahold-CFO Michiel Meurs, stelde: 'Van een schandaal bij Ahold was geen sprake, dat is later nooit anders geworden, ondanks de beeldvorming.' Mr. Mischa Wladimiroff (Wladimiroff & Waling), verdediger van Cees van der Hoeven begon zijn pleidooi

Foto: Jeroen Oerlemans

met de constatering: 'De kwestie Ahold is een hype. Het Openbaar Ministerie is hierin volledig meegegaan en lijkt zich eerder te baseren op krantenknipsels en andere publicaties dan op de feiten.'

Ik heb me verbaasd over deze boosheid onder advocaten. Natuurlijk, media vatten het nieuws samen, maken scherpe keuzes en vergroten sommige zaken daarbij uit. Maar verreweg

beetje gelijk. Journalisten hebben weinig tijd, weinig ruimte. Ze moeten snel leveren en dus snel conclusies trekken. En dat gaat ook regelmatig mis. Daarom hierbij een suggestie.

Dames en heren advocaten, neem het heft in eigen hand en begin een persoonlijk weblog. Doe daar verslag van belangrijke zaken, commentarieer de ontwikkelingen op het vakgebied. Gebruik begrijpelijke woorden, zet de feiten goed op een rij en hang er alle belangrijke documenten aan. Maak ruimte voor reacties en discussie.

Zo zorgt u ervoor dat iedereen in principe kan weten waar u staat. U leert bovendien wat een groter publiek bezig houdt. Inmiddels leest ruim 30 procent van de Amerikanen weblogs en haalt daar steeds meer nieuws vandaan.

Zo creëert u uw eigen medium. Sommigen journalisten (de goede) zullen er blij mee zijn, want ze worden geholpen in hun werk. Andere (de slechte) zullen het als broodroof ervaren. Maar met hen hoeft u geen medelijden te hebben, voor hen was er toch al er geen toekomst.

GEMAKKELIJK WEGKOMEN

Oud-topman Van der Hoeven werd veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van negen maanden en € 225.000. Deken Els Unger zei op 6 juli in het blad *Ondernemen* dat zij persoonlijk vond dat Cees van der Hoeven tot een celstraf veroordeeld had moeten worden. 'De perceptie is nu dat deze mensen gemakkelijk wegkomen. Ik kan dat wel begrijpen', stelde Unger. 'Als je ziet welke belangen ermee gemoeid waren – vele duizenden beleggers zijn door deze affaire gedupeerd en het vertrouwen in het grote bedrijfsleven is enorm geschaad – vind ik de voorwaardelijke straffen geen zware straf.' (red.)